

det afgjørende Dieblif, hvis det virkelig skulde blive til Alvor med Beleiringen, Bestyrdningen vil blive for det Første en Udælæggelse af Byen, og for det Andet et Pres paa enhver som helst Regjering til den Tid om saa hurtig som mulig at faae en Ende paa en Tilstand, som den store Hovedstadsbefolkning ikke magter at føre igjennem. Ud fra saadanne Synspunkter er det jeg er sendt ind her paa Thinget for at protestere, hvor Leilighed gives, imod, hvad der i den Retning er sket, men dernæst ogsaa for at gjøre, hvad der kan gøres for at faae de almindelige, de regulære Militærudgifter nedsatte, saaledes at de komme til at staa i et passende Forhold dels til den militære Opgave, som kan være den naturlige for Danmark dels til den Bæreevne, som Befolkningen i Danmark er i Stand til at udfolde lige overfor saadanne Udgifter. Dette er i Korthed de Hovedsynspunkter, ud fra hvilke jeg er bleven valgt, og jeg ser deri et Udtryk for, hvad der har været Drevkraften i den oppositionelle Bevægelse, der i dette Dieblif for Kjøbenhavn har faaet saa mange flere Repræsentanter her, end den i de sidste 3 Aar har havt. Det vil derfor ogsaa være de Synspunkter, som blive en Rettefærdig og Veiledning for mig under min Deltagelse i Forhandlingerne her i Salen.

Beth: Det var for et saaglikt Spørgsmaal, jeg begjærede Ordet, og jeg skal derfor ikke komme ind paa den storpolitiske Debat, som her har fundet Sted. Med Hensyn til et enkelt Spørgsmaal, maa det dog være mig tilladt at udtale, at naar det ærede Medlem for Viborg (Klein) sagde, at Folkethinget ganske vist har en Meiret, som det selvfølgelig ikke maa misbruge, men at det gjælder om at finde de rigtige Grændser for denne Meiret, saa skal jeg ikke forsøge nærmere at fastsætte disse Grændser, men det forekommer mig dog at falde ind under disse, at en Post paa Finanslovsforslaget, som Folkethinget siger Nei til, ikke kan komme med paa selve Finansloven — det Samme maa gjælde for Landsthingets Vedkommende — og endvidere, at det falder ind under denne berettigede Meiret, at det folkevalgte Thing gjør en Regjering umulig, der til Trods for alle konstitutionelle Regler fortsætter sin Styrelse. Dette er et nødvendigt Korrektiv saavel til den Side som ogsaa for Oppositionen, idet den endnu mere derved manes om stadig at have for Øie, at, hvad den foreslaar og siger, at den vil føre igjennem, det maa den ogsaa være beredt og pligtig til at søge at føre igjennem, hvilket Dieblif den øverste Statsmagt vælger sit Ministerium, sin Re-

gjering af Oppositionens Rækker. — Det saaglike Spørgsmaal, som jeg egentlig havde begjæret Ordet for, knytter sig til § 19 paa Finanslovsforslaget og navnlig til den Post 3 b., der handler om Fisteri. Man vil se af Forslaget, at Gjennemførelsen af den nye Fisterilov er anslaaet til at koste ikke mindre end 56,275 Kr. 18 Øre. Det er at haabe, at Fisteriloven ogsaa maa gjøre Gavn derfor; men det er efter min Opfattelse en nødvendig Betingelse derfor, at Fisteriloven bliver opfattet, forstaaet og udført paa den Maade, som den i Virkeligheden er ment fra de Faktorens Side og altsaa ogsaa her fra Folkethingets Side, som gabe deres Tilslutning til denne Lov. Det vil være i Nøgles Erindring at der i Begyndelsen af forrige Aar — jeg tror i Februar — kom et Cirkulære fra Indenrigsministeriet, som støttede sig paa Fisterilovens §§ 9 og 41, og som gik ud paa at laase omtrent alle de Bænde omkring Sjælland, Langeland og Fyn, som egnede sig til Vaad, for Brugen af dette Redskab, endstjøndt §§ 9 og 41 kun tale om en Fjerdedel. Det varede ikke længe, før man fra Ministeriets Side blev opmærksom paa det Uheldige i denne Bestemmelse, og man har da foreløbig hjulpet sig med at bevilge Fisterne en Række Dispensationer fra dette Cirkulære, saaledes at de uanset dette have faaet Lov til at fiske i visse Vandarealer, som nærmere have været betegne i deres Ansøgninger. Men nu reiser sig efterhaanden, som man søger at faae Vedtægter de fleste Steder, hvor saadanne Vedtægter ifølge Bestemmelserne om Fjordfisterierne, og hvad dermed staar i Forbindelse, kunne staves, det Spørgsmaal: Hvorledes stille sig nu disse Vedtægter til den almindelige Bestemmelse i §§ 9 og 41 om en Fredning af en Fjerdedel? Skal der være to Fredningsbestemmelser for Vaad: den, der fastsættes i Vedtægterne og som ogsaa kan være en Fjerdedel af de paagjældende Bænde, og den, som fastsættes ved almindelige Bestemmelser i Henhold til Loven, eller skulle de Fredningsbestemmelser, der fastsættes i Vedtægterne, og som jo kunde være, om det skal være, i længere Tid end de 3 Maanedes Marts—April—Mai, som der tales om direkte i Loven, træde i Stedet for de Fredningsbestemmelser, der tales om i selve Loven, saaledes at disse dermed kunde bortfalde? Dette er Spørgsmaal af allerstørste Vigtighed for Fisterne. Det er for det Første af Vigtighed for Fisterne, at man kommer bort fra de Uregelmæssigheder, som have fundet Sted gennem dette Cirkulære af Februar forrige Aar og de Dispensationer, som man maatte give fra det, og kommer til ordnede Forhold. Det